

ת"פ 20706/11 - מדינת ישראל נגד סלמאן חמוד

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 22-11-20706 מדינת ישראל נ' חמוד
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן נשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם סלמאן חמוד

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות החזקת אגרוף שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, בשעות הבוקר של יום 28.8.22 החזיק הנאשם באגרוף בתחנת רכבת בעיר חיפה וזאת לצורך הגנה עצמית.

טייעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת המעשה ולערבים המוגנים שנפגעו וטען כי מתחם הענישה כולל מאסר אף בחלקו התיכון. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הודגש כי מדובר בנאשם שהורשע בעבר בעבירות החזקת סכין, גם כן במקום הומה אדם, וכן בעבירות אלימות, וכי עונשה קודמת לא הרתעה אותו. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה למקום את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם, לצד מאסר מותנה, התchyבות וקנס.

3. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר באגרוף שהוחזק בתיקו של הנאשם ולכך חומרת העבירה פחותה ובהתקام מתחם הענישה מתייחס ממארך מותנה. ביחס לנسبותיו האישיות נתען כי מדובר במי שחוש לחיזו בעקבות אירוע אלים בו נפגע בעבר, אין מרבה לצאת מabitו ומתחמוד עם משבר ממשמעותי. ההגנה טענה כי עברו הפלילי של הנאשם אינם מכבדים ובהתחשב במקלול הנטיות ניתן להסתפק בעונשה צופה פני עתיד.

4. הנאשם בדבריו האחרון הביע צער על מעשיו, סיפר על אודוט אירוע אלים בו הותקף ונדק וועל משברים אישיים שחוווה. כן תאר הנאשם את השלכות האירוע על חייו ועל מצבו הנפשי וטען שמאז הוא חש מאיים ואין מרבה לצאת מabitו.

קבעת מתחם העונש ההורם

5. הערכים המוגנים בבסיס העבירה ברורים. הצדידות באגרוף שלא למטרה כשרה יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלום הגוף ובטחון הציבור, בעיקר כאשר מתפתח אירע אלים. מטעם זה ראה המחוקק להגביל לא רק את השימוש בכל' נשק זה, אלא אף את עצם החזקתו, והכל אם אין הוא מוחזק למטרה כשרה (ראו רע"פ 08/2009 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)).

6. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אצין כי הנאשם החזיק באגרוף על גבו במקום הומה אדם. הימצאות אגרוף על גבו של אדם הופכת אותו לזרמי ובלתי קר מגדילה את הסיכון לשימוש בו אם מתפתח תגרה. אך יש להוסיף כי הנאשם הודה שהחזק באגרוף לצורך הגנה עצמית ועובדה זו אף צינה בכתב האישום בו הודה. בעניין זה אצין שאף אם קיבל שהנאשם אכן הותקף בעבר (ואף לאחרונה ננטען) וסובל עקב לכך מחשש מתמיד (ואיני קובע לכך בשל היעדר הוכחה), אין בכך הצדקה להחזק כל' נשק התקפי. עוד אוסר שחזקת כלי התקפי על רקע סכוסר קונקרטי מגדילה את הסיכון לשימוש בכל' ולסיכון חי אדם.

7. מדיניות העונשה בעבירות אלו משתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ובכלל זה מיקום האגרוף (האם על גבו של הנאשם, בכליו, או ברכבו), המקום בו נתפס וכן נסיבותו האישיות (עבר פלילי, שיקום, תסוקיר חיובי וכיוצא בו). לצורך בחינת מדיניות העונשה הנהוגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 3059/22 מוחמד אבו עלי נ' מדינת ישראל (6.12.2022), בו נידון ענינו של הנאשם שהורשע בעבירת החזקת סכין בטילת ונידון לארבעה חודשים מאסר על תנאי וקנס; עפ"ג 44030-02-22 ג'רייס נ' מדינת ישראל (7.7.2022), בו נידונו ערעורים בעניינים של שני נאים שהורשעו בעבירות החזקת סכין ואגרוף. הנאשם 1 החזיק באגרוף וענינו הסתיים באין הרשעה והוא של'ץ והנאשם 2 שהחזק בסכין ואגרוף נידון למאסר מותנה, של'ץ והתחייבות. ערעור המടקה, באופן שהנאשם 1 הורשע ועונשו נותר על כנו בעוד שעורור הנאשם 2, שהתמקד בהרשעתו, נדחה; עפ"ג 20-09-33805 סואעד נ' מדינת ישראל (24.12.2020), בו נידון ענינו של הנאשם שהחזק באגרוף ברכבו ונגזרו עליו שלושה חודשים מאסר על תנאי וקנס. ערעור הנאשם, שהתמקד בהרשעתו, נדחה; עפ"ג 19-10-43341 יהושע ברודשנDEL נ' מדינת ישראל (21.10.2020), בו התקבל ערעור הנאשם ובית המשפט נמנע מהרשעתו בעבירת החזקת אגרוף וגזר עליו צו של'ץ תחת מאסר מותנה וקנס; רע"פ 1490/12 אבו גוש נ' מדינת ישראל (15.7.2012), בו הוטלו על הנאשם נעדר עבר פלילי שהתקביר בענינו היה חיובי, 180 שעות של'ץ בגין הרשעה; רע"פ 10/3446 סאלח עבד אל חלים נ' מדינת ישראל (6.4.2011), בו הוטל על הנאשם צו של'ץ בגין החזקת אגרוף ברכבו; ע"פ 15-09-8001 שטרית נ' מדינת ישראל (24.11.2015), בו נידון ענינו של הנאשם שהורשע בעבירת החזקת אגרוף ברכבו ונידון לארבעה חודשים מאסר על תנאי, צו של'ץ והתחייבות.

8. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונשה ההורם את העבירה מושא עניינו נع בין מאסר על תנאי ועד שישה חודשים מאסר שניין לשאת בעבודות שירות.

קבעת עונשו של הנאשם

9. לא נתונה כל טענה בעניין סיכוי שיקומו של הנאשם אף לא הتبקש תסקיר בעניינו. משכך אין מקום להביא בחשבון שיקול זה. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר (כfn 22) ואת נסיבות חיו כפי שפרטה הסגנורית. עוד הבאתי בחשבון לפחות את הودאות בהזדמנות הראשונה אשר חסכה זמן שיפוטי וביטהה קבלת אחריות וחרטה. מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הכלול בעבירה אלימות וכן עבירה דומה שעוניינה החזקת סיכון. הנאשם כשל אפוא פעמיים בעבירה דומה ונตอน זה רלוונטי לעניין העונש. אציג בעניין זה שהעבירה מושא עוניינו בוצעה בעודו שתליו ועומד נגד הנאשם כתוב האישום בגין אי-רוע אלימות והחזקת סיכון, כך שלא היה בדבר כדי להרטיעו, ודומה שנשיאות כלי נשק קר הפקה אצלו הרجل. בהינתן עבר פלילי זה, איני סבור שדי בענישה מותנית, CUTTER הגנה, על מנת להשיג את תכליות הענישה הרלוונטיות - הלימה והרטעה וכי על העונש להגזר שלא בתחום המתחם (לдин בדבר מיקום העונש בתחום המתחם ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 **عبدאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Yahia Alnour Abker** (18.5.2023), פסקה 9).

10. מנגד, עתירת המאשימה לעונש מסר בכליה אינה תואמת את נתוני הנאשם ויש להימנע מכך. עונש מסר בכליה הוא עונש חמור וקשה ובעל השפעות שליליות רבות על האסיר ובני משפחתו, לבטח כשמדבר במסר ראשון. ככל שנית להימנע מכך, בצד השגת תכליות הענישה בדרך אחרת, יש לשקל העדפת עונש אחר. בעניינו, ניתן להשיג את תכליות הענישה באמצעות ענישה מוחשית שלא כולל כליה, אלא תאפשר לנאים לשאת בעונשו בעובדות שירות. בכך יושכר תמהיל עונשי שיש בו ליצור הלימה רואיה בין חומרת העבירה לבין נתוני הנאשם.

11. סיכומו של דבר, לאחר שבנתתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **שני חודשי מסר בפועל.** הנאשם ישא עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 26.6.23. ביום זה יתיצב הנאשם במשרדי הממונה במתחם כלל מגידו. מובהר לנאים כי עליו לבצע את העבודות לשבעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מסר.

ב. מסר על תנאי למשך חודשים ותנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים עבירה על סעיף 186 לחוק העונשיין.

הmozg - אגרופן - להשميد.

המצוירות תעביר ההחלטה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתחום 45 יום.

ניתן היום, כ"ז סיון תשפ"ג, 15 יוני 2023, במעמד הצדדים.